

Список використаних джерел:

1. Кривицька О. Планування прибутку підприємств під час визначення стратегії його розвитку. *Фінанси України*. 2005. № 3. С. 138–147 с.
2. Висока О. Економічна сутність прибутку та концепції його формування *Наукові праці КНТУ. Економічні науки*. 2010. № 17. С. 37–44.

Діденко А. В.

доцент кафедри аналітичної економіки
та менеджменту,
кандидат економічних наук, доцент,
(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ,
м. Дніпро)

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ

Підвищення якості життя населення є пріоритетною задачею держави будь-якої країни, адже відображає ефективність проведення її соціально-економічної політики. У монографії [1] зазначають, що необхідною умовою забезпечення високої якості життя населення та створення можливостей людського розвитку є формування і реалізація соціальної відповідальності всіх агентів суспільства.

Державна політика по формуванню необхідного рівня якості життя населення спирається на забезпечення загального добробуту суспільства через досягнення такого ступеня трудових доходів громадян, які необхідні для гідного рівня життя. За даними [2] на ринку праці існує дисбаланс між попитом та пропозицією, значна кількість вакансії на ринку праці відноситься до сфери роздрібної торгівлі – 34%, також значну кількість працівників потребує промисловість та виробництво – 22%; сфера дистрибуції/імпорту-експорту займає 17% від усієї кількості вакантних місць; цікавим є те, що одна з найбільш високооплачуваних сфер – ІТ – розробка програмного забезпечення, має значну кількість вакансій – 14%; ще 12% – це потреба у працівниках державного сектору. Розподіл пропозиції робочої сили має дещо іншу структуру: адміністративний персонал/водії/кур'єри – 25%; сфера торгівлі – 25%; сфера продажів/клієнт-менеджменту – 19%; логістика/митниця/склад – 16%; ще 15% - це студенти, особи без досвіду роботи. Тобто державна політика щодо формування соціально-трудових відносин може бути направлення на врегулювання цього дисбалансу та,

особливо, на забезпечення першим місцем роботи осіб без досвіду та студентів.

Важливим елементом державної політики по формуванню необхідного рівня якості життя всіх членів суспільства є підтримка конкурентоспроможності підприємств, тобто їх здатності створювати, виробляти й продавати товари та послуги, важливі характеристики яких будуть більш привабливими, ніж в аналогічній продукції конкурентів [3]. При цьому широко використовується поняття «соціально відповідальний бізнес», яке характеризує підприємства, що усвідомлюють відповідальність перед суспільством та беруть участь у житті громади, реалізуючи соціально значущі проєкти [3]. Особливою формою соціально відповідального бізнесу є соціальне підприємництво, під яким за [3] розуміють використання найліпших практик звичайного підприємництва для вирішення соціальних проблем, досягнення сталих соціальних змін. Виділяють декілька ознак соціального підприємства [3]: 1) підприємство, яке залучає до своєї роботи насамперед групи людей, що виключені з місцевих ринків праці; 2) бізнес із соціальними цілями, дохід від якого реінвестується в реалізацію місії або на благо спільноти; 3) громадська організація, націлена на соціальні зміни через використання інновацій та підприємництва; 4) підприємство, що виробляє соціально значущі товари чи надає соціально значущі послуги [3].

Отже, при побудові стратегій для підвищення якості життя вкрай важливим є урахування такого елементу як соціальна відповідальність, тому подальші дослідження будуть спрямовані на урахування цього фактору в моделі оцінювання рівня життя.

Список використаних джерел:

1. Грішнова О.А., Міщук Г.Ю., Олійник О.О. Соціальна відповідальність у трудових відносинах: теорія, практика, регулювання ризиків: монографія. Рівне: НУБГП, 2014. 216 с.
2. Ситуація на ринку праці у листопаді. URL: thepoint.rabota.ua/sytuatsiya-na-rynku-pratsi-u-lystopadi-dani-prozoroyi-roboty/ (дата звернення 10.12.2021)
3. Курс «Соціальне підприємництво та конкурентоспроможність». URL: <https://courses.ed-era.com/courses/course-v1:EdEra-PLEDDG+SE+2018/about>

Дяченко О. Г.,
кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри фінансів та обліку,
(Донецький державний університет
управління, м. Маріуполь)
Кірнос М. О.